

Zarathustra: a God that Can Dance #3
27 maart 1987 in Chuang Tzu auditorium.

GELIEFDE OSHO,
TOEN ZARATHOESTRA AANKWAM BIJ DE DICHTS BIJZIJNDE STAD DIE AAN HET BOS LAG,
VOND HIJ OP DIEZELFDE PLAATS VEEL MENSEN VERZAMELD OP HET MARKTPLEIN: WANT
ER WAS AANGEKONDIGD DAT ER EEN KOORDDANSER ZOU OPTREDEN. EN ZARATHOESTRA
SPRAK TOT DE MENSEN ALS VOLGT:
IK LEER JE DE SUPERMENS. DE MENS IS IETS DAT OVERWONNEN MOET WORDEN. WAT HEB
JE GEDAAN OM HEM TE OVERWINNEN?
ALLE SCHEPSELEN HEBBEN TOT NU TOE IETS VOORBIJ ZICHZELF GECREËRD: EN WIL JIJ
DE EB ZIJN VAN DIT GROTE GETIJ, EN EERDER TERUGKEREN TOT DE DIEREN DAN DE MENS
TE OVERWINNEN?
WAT IS DE AAP VOOR DE MENS? EEN MIKPUNT OF EEN PIJNLIJKE VERLEGENHEID. EN NET
ZO ZAL DE MENS ZIJN VOOR DE SUPERMENS: EEN MIKPUNT OF EEN PIJNLIJKE
VERLEGENHEID. JE HEBT JE WEG GEMAAKT VAN WORM NAAR MENS, EN VEEL IN JE IS NOG
STEEDS WORM. EENS WAREN JULLIE APEN, EN ZELFS NU IS DE MENS MEER EEN AAP DAN
MENIGE AAP.
MAAR HIJ DIE VAN JULLIE HET WIJSTE IS, HIJ IS OOK SLECHTS EEN DISHARMONIE EN EEN
KRUISSING VAN EEN PLANT EN EEN GEESTVERSCHEIJNING. MAAR VERZOEK IK JE OM
GEESTVERSCHEIJNINGEN OF PLANTEN TE WORDEN?
ZIEDAAR, IK ONDERRICHT JE OVER DE SUPERMENS.
DE SUPERMENS IS DE ZIN VAN DE AARDE. LAAT JE WIL ZEGGEN: DE SUPERMENS ZAL DE
ZIN VAN DE AARDE ZIJN! IK SMEEK JE, MIJN BROEDERS, BLIJF TROUW AAN DE AARDE, EN
GELOOF DIEGENEN NIET DIE TOT JE SPREKEN VAN BUITENAARDSE HOOP! ZIJ ZIJN
VERDERFELIJK, OF ZIJ HET WETEN OF NIET....
EENS WAS LASTER TEGEN GOD DE GROOTSTE LASTER, MAAR GOD GING DOOD, EN
DAARMEE OOK DE GODSLASTERAARS. DE AARDE TE LASTEREN IS NU DE VRESLIJKSTE
BELEDIGING, EN DE INGEWANDEN HOGER ACHTEN VAN DE RAADSELACHTIGEN DAN DE ZIN
VAN DE AARDE...ALDUS SPRAK ZARATHOESTRA.

ELKE VERKLARING van Zarathoestra is zo vol van betekenis dat het bijna onmogelijk is om alle implicaties er uit naar voren te brengen, om alle mysteries te openen die er in verborgen zijn. En het wordt nog moeilijker omdat hij absoluut tegen enige traditie is, enige orthodoxie, en enig verleden. Gewoonlijk kunnen onze verklaringen geïnterpreteerd worden in het licht van het verleden. Zij bevatten het verleden. Zij zijn conclusies van het verleden.
Met Zarathoestra is de situatie juist tegenovergesteld. Zijn verklaringen bevatten de toekomst, en de toekomst is uitgestrekt, de toekomst is gecompliceerd. We kunnen definitieve dingen zeggen over het verleden omdat het voorbij is.
Over de toekomst kunnen we slechts spreken in waarschijnlijkheden, mogelijkheden, potentiële vermogens, omdat de toekomst open is. Het moet nog plaats vinden, en er is geen mogelijkheid om het te voorspellen – dat is haar schoonheid, dat is haar onkenbaarheid, dat is haar grootsheid. Kijkend naar de toekomst kun je alleen maar een diep ontzag voelen, een verwondering, een verassing. In alle hoeken en gaten zijn zoveel schatten verborgen dat tenzij je hen tegenkomt er geen manier is om er iets over te zeggen.
Gautama Boeddha is eenvoudig, net als Jezus, net als Mahavira – zij zijn conclusies van het verleden. Zarathoestra is een voorspelling voor de toekomst.
Dit moet onthouden worden: dat hij de meest onvoorspelbare mysticus is in de hele geschiedenis van de mensheid.

TOEN ZARATHOESTRA AANKWAM BIJ DE DICHTS BIJZIJNDE STAD DIE AAN HET BOS LAG,
VOND HIJ IN DIEZELFDE PLAATS HEEL VEEL MENSEN VERZAMELD OP HET
MARKTPLEIN: WANT ER WAS AANGEKONDIGD DAT ER EEN KOORDDANSER ZOU OPTREDEN.
De mens is zo ellendig, dat hij zijn ellende met elk soort van vermaak wil vergeten, hoe dom het ook moge lijken aan hen die een beetje intelligentie hebben. Al onze spelletjes zijn kinderachtig, maar miljoenen mensen zijn er zo in geïnteresseerd, alsof ze er een nieuw leven door zouden krijgen, een veranderd wezen, alsof hiermee hun ellende zal worden weggenomen, hun donkere nacht van de ziel. Als er aangekondigd is dat een koorddanser zal komen, zullen duizenden mensen zich verzamelen, enkel om iemand te zien die op een koord loopt – alsof deze mensen niet iets belangrijks in hun leven te doen hebben; alsof zij niet weten wat met de tijd te doen die de existentie hen gegeven heeft. Zarathoestra vond deze verzameling. Zeker waren het niet de mensen die een Zarathoestra en zijn boodschap verdienen, maar dit is het enige soort mensen over de hele wereld – er is geen ander

soort. Vandaar dat ZARATHOESTRA SPRAK TOT DE MENSEN ALS VOLGT...zonder zich druk te maken of zij het verdienen, of zelfs wel in staat waren om te begrijpen wat hij hen zegt. Hij is als een regenwolk, zo volgeladen met wijsheid dat hij het op elke plek wil regenen. Hij wil zich ledigen. De rijkdom van zijn vreugde, zijn stilte, zijn gelukzaligheid is zo zwaar geworden dat hij iemand nodig heeft om aan uit te delen. De kwestie is niet of zij het waard zijn of niet. Dit was zeker niet de groep mensen om naar hem te luisteren; maar een regenwolk regent zelfs op stenen, rotsen, op onvruchtbaar land. De regenwolk kan niet discrimineren; zijn enige probleem is hoe zich te ontladen.

De eerste zin die hij uitte bevat zijn hele filosofie, zijn hele religie: IK LEER JE DE SUPERMENS. De mens is iets dat overwonnen moet worden. Wat heb je gedaan om hem te overwinnen? Niemand heeft het zo raak uitgedrukt, zo duidelijk dat de mens zichzelf moet overstijgen; dat hij voorbij zichzelf moet gaan; dat de mens iets is dat overwonnen moet worden. Je moet niet tevreden zijn met enkel mens te blijven. Je moet voorbij gaan aan al wat menselijk is. Alles wat in je is behoort aan de mens. Een supermens zijn betekent het afzien van de mind, afzien van je ideologieën, afzien van je instincten, afzien van je intelligentie, voorbijgaan aan al je opvattingen over de mens. De supermens is zijn leer; en zijn inzicht komt voort uit een erg natuurlijk verschijnsel.

ALLE SCHEPSELEN HEBBEN TOT NU TOE IETS VOORBIJ ZICHZELF GECEEERD....

Dat is de hele theorie van de evolutie: elk schepsel heeft iets voorbij zichzelf geproduceerd. De apen creëerden de mens. Je kunt je zelfs niet voorstellen dat zij je voorouders zijn. De afstand is zo groot; de transcendency is zo groot.

Wetenschappers zeggen dat het leven begon in de zee, met een vis. Van vis naar mens heeft elk schepsel het leven geschonken aan iets dat hem overstijgt. Maar plotseling, bij de mens is de hele evolutie gestopt. De mens geeft enkel het leven aan een ander mens.

EN WIL JIJ DE EB ZIJN VAN DIT GROTE GETIJ, EN EERDER TERUGKEREN TOT DE DIEREN DAN DE MENS TE OVERWINNEN? WAT IS DE AAP VOOR DE MENS ? EEN MIKPUNT OF EEN PIJNLIJKE VERLEGENHEID. EN NET ZO ZAL DE MENS ZIJN VOOR DE SUPERMENS: EEN MIKPUNT OF EEN PIJNLIJKE VERLEGENHEID. JE HEBT JE WEG GEMAAKT VAN WORM NAAR MENS, EN VEEL IN JE IS NOG STEEDS WORM.

In feite is de hele evolutie van vis naar mens nog steeds in je. Het heeft zijn afdrucken achtergelaten in je bewustzijn. Elk kind gaat tijdens negen maanden in de buik van de moeder door alle stadia die de mensheid heeft gepasseerd van vis naar mens. We hebben al de neigingen die bewijzen dat, zelfs als Darwin biologisch onjuist wordt gevonden, hij psychologisch niet weerlegd kan worden. Je mind bevat nog steeds de aap; je gedrag is nog steeds beneden de mens; je menselijkheid is zo oppervlakkig – enkel een klein krasje en je zult de gorilla tevoorschijn zien komen. Enkel een kleine vernedering, en je bent klaar om te doden of gedood te worden. Je draagt al het geweld van alle dieren in je; je hebt het instinct van alle dieren bij je.

EENS WAREN JULLIE APEN, EN ZELFS NU IS DE MENS MEER EEN AAP DAN MENIGE AAP.

Want apen hebben geen wereldoorlogen gecreëerd – zij zijn eenvoudige wezens. Zij stapelen geen atoomwapens op om globaal zelfmoord te begaan. Het geweld van de mens schijnt onbegrensd.

MAAR HIJ DIE VAN JULLIE HET WIJSTE IS, HIJ IS OOK SLECHTS EEN DISHARMONIE EN EEN KRUISING VAN EEN PLANT EN EEN GEESTVERSCHEIJNING, MAAR VERZOEK IK JE OM GEESTVERSCHEIJNINGEN OF PLANTEN TE WORDEN?

Zelfs de wijste van jullie gedragen zich in zwakke momenten als dwazen, idioten. De idioot is niet erg ver weg; hij verbergt zich vlak achter je; een kleine uitdaging en hij komt naar voren en neemt je over. Je meesterschap is zo oppervlakkig; het kan zo makkelijk vernietigd worden.

Zelfs de wijste van jullie is een disharmonie; niet een organische geheel; niet een orkest. Er zijn zo veel stemmen, een grote menigte die iedereen in zichzelf draagt. Heb je de menigte binnenin je niet opgemerkt? Hoeveel mensen leven er binnenin je? Hoeveel gezichten heb je? Misschien heb je zelfs niet eens geteld; misschien zijn er te veel om te tellen.

Toen een Soefi mysticus naar zijn meester ging en afstand deed van de wereld, zijn familie en vrienden, kwamen de familie, vrienden en het hele dorp om hem vaarwel te zeggen. Misschien zouden zij hem nooit terugzien – want hij ging op pelgrimstocht om een meester te vinden. Hun ogen waren vol tranen.

Hij probeerde hen te troosten en zei tot hen: “Nu moeten jullie teruggaan. Dit is grens van onze stad, de rivier. Laat me nu alleen. Houdt me niet langer op.”

Hij bereikte de bergen en toen hij de hut van zijn meester binnenging, keek de meester naar hem en zei: “Je kunt binnenkomen, maar alleen.” Hij keek naar beide kanten opzij; er was niemand anders. Hij zei: “Ik ben alleen.”

De meester zei: "Kijk niet opzij. Kijk naar binnen. Ik zie daar een menigte, een menigte van je vrienden, je verwanten, je familie, je burens – vol tranen in hun ogen. Laat hen gewoon buiten. Kom niet binnen totdat je alleen bent, want ik houd me enkel met individuen bezig, niet met een massa, niet met een menigte."

De man sloot zijn ogen en was verbaasd. Al de mensen die hij ver achter zich had gelaten waren daar nog steeds in zijn mind – hun herinneringen, hun beeltenissen. Hij ging naar buiten en moest drie maanden buiten blijven, naast de deur zittend waar mensen gewoonlijk hun schoenen achterlaten. Omdat hij niets te doen had, poetsde hij hun schoenen terwijl zij de meester ontmoetten. Maar zijn verlangen en hunkering waren oprecht. De schoenen van de bezoekers poetsend gedurende drie maanden, deed de menigte langzaam verdrijven. En op een dag kwam de meester naar buiten, nam zijn hand in de zijne en nodigde hem uit binnen te komen. De meester zei: "Nu is het niet meer nodig om buiten te wachten. Je bent alleen en ons werk kan beginnen." "Zelfs de wijste," zegt Zarathoestra, "zijn niets dan een menigte – niet enkel een stem maar zo vele stemmen, een marktplaats, elkaar tegensprekend, geen harmonie, geen overeenstemming."

EN ZIEDAAR, IK LEER JE DE SUPERMENS.

DE SUPERMENS IS DE ZIN VAN DE AARDE. LAAT JE WIL ZEGGEN: DE SUPERMENS ZAL DE ZIN VAN DE AARDE ZIJN! IK SMEEK JE, MIJN BROEDERS, BLIJF TROUW AAN DE AARDE....

Wat bedoelt hij met supermens? – precies wat ik bedoel met de nieuwe mens. Ik heb het woord "super" laten vallen om een speciale reden. Het kan misverstaan worden: het is misverstaan. Het geeft het idee dat de mens die jou gaat opvolgen superieur is. Het vernedert je. En misschien is dat de reden waarom de supermens niet is gearriveerd, want wie wil er minderwaardig zijn? Als de supermens jou een mikpunt maakt, misschien is dat de fundamentele reden waarom de mens niet geprobeerd heeft zichzelf te overstijgen, hij heeft alles gedaan om iedereen te verhinderen boven zichzelf uit te stijgen.

Misschien hebben de mensen Jezus om een zekere reden gekruisigd. Jezus was een belediging voor de mensheid. Zij vergiftigden Socrates, misschien niet precies wetend waarom, maar ik kan zien dat de tegenwoordigheid van Socrates alleen al hen in verlegenheid brengt, het niveau van Socrates, de helderheid, de intelligentie; op elke manier is de superioriteit ondraaglijk. De massa kan het niet tolereren. Socrates moet vernietigd worden. Hij laat miljoenen mensen zich minderwaardig voelen. Het is niet dat hij wenst dat je inferieur voelt, hij wil dat je net zo superieur wordt als hij is. Maar dit is zoals de dingen gaan: noch hij wenst dat je inferieur voelt noch ben jij verstoken van het verlangen om superieur te zijn. De werkelijkheid is dat als er een Socrates, of een Jezus, of een Mansoor is, je jezelf plotseling pygmeeën voelt.

Zarathoestra heeft gelijk: WAT IS DE AANSPRAAKE VOOR DE MENS? EEN MIKPUNT OF EEN PIJNLIJKE VERLEGENHEID. EN NET ZO ZAL DE MENS ZIJN VOOR DE SUPERMENS EEN MIKPUNT OF EEN PIJNLIJKE VERLEGENHEID.

Naar mijn opvatting is dat de reden waarom de mens niet geluisterd heeft naar al die mensen die hem hadden kunnen helpen naar een groter, meer vreugdevol, meer waarachtig, meer authentiek, meer poëtisch en mooier bestaan.

Ik heb het woord supermens opzettelijk laten vallen. Ik noem de komende mens, "de nieuwe mens." Het heeft geen enkele connotatie van superioriteit; het vernedert je niet. Het verklaart eenvoudig de komst van het nieuwe. Woorden zijn niet enkel woorden, zij laten ook indrukken op je achter. Net zoals Zarathoestra zeg ik tegen je: Ik leer je de nieuwe mens.

Mijn nieuwe mens is precies de supermens van Zarathoestra maar ik zal hem geen supermens noemen. Dat is een verkeerd woord en het is op vele manieren een grote hindering geweest in de vooruitgang van de mensheid.

Adolf Hitler kreeg het idee van de supermens van Friedrich Nietzsche, van Zarathoestra. Adolf Hitler bezat geen grote intelligentie of inzicht. Hij was bijna achterlijk, krankzinnig. Maar het woord superman in de handen van Adolf Hitler werd de tweede wereldoorlog – het doodde zes miljoen mensen.

Zarathoestra zou nooit hebben kunnen denken, noch zou Nietzsche ooit hebben kunnen bedenken dat hun filosofie in de handen van een gek zou belanden; en natuurlijk ook niet dat hij het naar zijn eigen inzicht zou interpreteren.

Voor hem is de superman een super-krijgsman, een super-soldaat, een man van staal. Hij verklaarde dat de Duitsers het ras ging worden van de toekomstige supermens; dat zij over de wereld gingen regeren. Het is in feite het voorrecht van de supermens te regeren over al degene die minderwaardig zijn.

Een vreemd lot van het woord supermens! In de handen van een gek werd het iets dat Zarathoestra nooit had kunnen dromen. Het Duitse ras was bevoorrecht om over de hele wereld te regeren om de eenvoudige reden dat het superieur was; het zou de baarmoeder worden van de supermens. De supermens was het zout van de aarde, de supermens was de bedoeling van de aarde.

Het zelfde woord, supermens, werd gebruikt door Sri Aurobindo in India, en de betekenis verandert totaal. In handen van Sri Aurobindo wordt de supermens de onsterfelijke mens, lichamelijk onsterfelijk. Spiritueel is de mens altijd verteld dat hij onsterfelijk is. Sri Aurobindo geeft zijn eigen interpretatie: "Ik werk om de juiste discipline te vinden, de juiste methode om je tot lichamelijke onsterfelijkheid te transformeren." En de mensen die het meest bang voor de dood waren, werden zijn discipelen. Net zoals een boom te herkennen is aan zijn vruchten, kan een meester gekend worden aan zijn discipelen. Ik heb met veel volgelingen van Sri Aurobindo contact gehad, en een van mijn vrienden was in Sri Aurobindo's ashram toen hij stierf. Ik had met hem besproken dat dit eenvoudig nonsens was, dat lichamelijke onsterfelijkheid niet mogelijk was. Om fysiek onsterfelijk te zijn, zou je het hele programma van de lichaamscellen moeten veranderen en er zijn zeven miljoen cellen in het lichaam die het hele programma hebben. Zelfs wetenschappers zijn niet in staat om een manier te vinden om hun programma te veranderen.

Als we hun programma kunnen veranderen, dan kunnen de dingen misschien anders liggen. Als je bijvoorbeeld onsterfelijkheid wenst, dan zou de mens op een zekere leeftijd moeten stoppen en niet verder door groeien – hij zou altijd jong blijven en nooit oud worden. Als hij oud wordt is de volgende stap het graf.

Ik vertelde mijn vriend: "Je kunt zien dat Sri Aurobindo oud is en spoedig zal sterven. Maar dit is een mooi argument, omdat als hij niet sterft, hij gaat tenminste nu nog door te leven, blijft zijn idee niet te weerleggen. Maar als hij doodgaat, met wie kun je dan argumenteren? – Met het dode lichaam waarvan altijd gezegd werd dat het onsterfelijk was? Maar de persoon die dood is maakt dat niets uit, hij is er niet meer."

Op een dag stierf Sri Aurobindo, en mijn vriend stuurde me een telegram waarin hij zei: "Laat je niet door de krantenartikelen bedriegen. Hij is niet gestorven. Hij is diep in samadhi gegaan. Hij is zo diep in zichzelf gegaan dat er nu geen reden is om te ademen, geen reden voor het hart om te kloppen. Hij is gegaan om de laatste kneepjes van zijn methode te zoeken die de mens onsterfelijk zal maken." Zij bewaarden zijn lichaam gedurende drie dagen – wachtend, zingend, biddend en hopen dat hij niet dood zou zijn, maar na drie dagen begon het lichaam te stinken. Toen werden zij bang want om nu het lichaam te bewaren was gevaarlijk. Mensen zouden het nieuws verspreiden dat het lichaam was gaan stinken, dat de man dood was.

De gelovigen waren zo blind dat zij zijn lichaam onmiddellijk in een marmeren graf legden, en zij gingen door te geloven dat hij in het graf hard aan het werk was om de geheime formule te vinden. De Moeder, die de leiding van de ashram had, leefde echt bijna een eeuw. Dat was het bewijs. Zelfs op die leeftijd speelde ze tennis, ging ze zwemmen, maar op een dag ging ook zij dood.

Mijn vriend kwam, erg gefrustreerd. Ik zei: "Wat is het probleem? Je geloof is niet absoluut; want in plaats van een man, zijn nu een man en een vrouw beiden in hun graf om het geheim van de lichamelijke onsterfelijkheid te vinden. En natuurlijk moet ook een vrouw het weten omdat, wie zal het zeggen, er verschillende geheimen kunnen zijn voor mannen en vrouwen. Het is niet nodig om gefrustreerd te zijn."

Hij zei: "Je bent me belachelijk aan het maken. Je bent altijd tegen geweest en nu vertel je me dat ik terug zou moeten gaan, dat deze twee personen ons hebben bedrogen."

Ik zei: "Zij hebben je niet bedrogen, jij bent bedrogen, dat is waar, en jij werd bedrogen vanwege je angst voor de dood."

Ik ken vele volgelingen die nu gefrustreerd zijn omdat zij daarheen gingen om supermens te worden; en supermens in Sri Aurobindo's filosofie betekent "Lichamelijk onsterfelijk" een god in het lichaam. Woorden kunnen allerlei soorten betekenis gegeven worden. Ik heb dat woord compleet laten vallen omdat beiden Adolf Hitler en Sri Aurobindo het compleet hebben besmet.

Ik gebruik een erg neutrale term: de nieuwe mens. Dat was oorspronkelijk de bedoeling van Zarathoestra, dat de mens niet zou stoppen waar hij is. Hij heeft veel meer mogelijkheden om te groeien, hij is nog niet aan het einde van de weg gekomen – er ligt nog een lange reis voor hem. Ik zou het als volgt willen veranderen: de nieuwe mens is de zin van de aarde. Laat je wil zeggen: de nieuwe mens zal de wil van de aarde zijn. Wat is de nieuwe mens? – Een mens die alle conditioneringen naast zich neer heeft gelegd die hem in het verleden zijn opgedrongen; die alle geleende kennis heeft laten vallen; die op zoek is naar zijn eigen waarheid, van zijn eigen wezen. Zijn religie is individueel, niet meer een organisatie, niet meer een menigte, niet meer een collectiviteit. Zijn religie is niet synoniem met sociale moraliteit. Zijn religie kan teruggebracht worden tot een enkel woord, meditatie – een staat van geen mind, waarin hij de essentiële kern van zijn wezen kan ervaren, die onsterfelijk is, die eeuwig is.

Duizenden mogelijkheden openen zich als je binnengaat in je eigen subjectiviteit. Totaal nieuwe ervaringen beginnen zich over je uit te storten waar je zelfs niet eens van kan dromen. Je hebt er

geen woorden voor, je hebt er geen beelden voor: extase, gelukzaligheid, vrede die elk begrip te boven gaat, een levende stilte – niet de stilte van een begraafplaats, maar de stilte van een tuin. Een stilte die ook een lied is. Een stilte die muziek in zich heeft, geluidloos, muziek, en een overstromende liefde in alle richtingen, niet aan iemand geadresseerd.

Net als een fontein heb je zoveel en al je bronnen brengen steeds maar meer liefde in je wezen zodat er geen andere manier is dan het uit te regenen – zonder dat je bekommerd bent of degene die het bereikt het verdienen of niet, of het heiligen zijn of zondaars, zonder enig onderscheid. Een medeleven ontstaat omdat je nu weet dat je een deel van het geheel bent – iets vernietigen is iets van jou vernietigen, iemand doden is een deel van jezelf doden.

De nieuwe mens zal niet hoger of heiliger zijn dan jij, hij zal totaal verschillend zijn van jou – er is geen kwestie van vergelijk.

Jij bent enkel het zaad. De nieuwe mens zal de bloem zijn. Het zal je waardigheid zijn, niet je vernedering. Jij bent enkel potentieel – het zal je actualisering zijn. Jij bent slapend – het zal dansend en levend zijn. Het zal je vervulling zijn. Het zal totaal verschillend van je zijn en toch zal het precies je essentie zijn. Het zal je glorie zijn; het zal je aroma zijn.

De nieuwe mens brengt een nieuwe mensheid, een nieuwe wereld, een nieuwe aarde.

Zarathoestra zegt: “Ik smee je, mijn broeders...” In zijn mind is er geen kwestie van superioriteit. Gautam Boeddha zal jou niet aanspreken als “mijn broeders.” Noch kan Mohammed je als “mijn broeders” aanspreken, noch Mahavira kan dat, noch Jezus. Zij zijn zo heilig en zo plechtig – zo hoog. Hoe kunnen zij jou hun broeder noemen.

Ik herinner mijn eerste ontmoeting, die een levenslange vriendschap begon, met Morarji Desai. We waren beiden uitgenodigd door een Jaina monnik, Acharya Tulsi, om op een grote conferentie te spreken. Morarji Desai was op dat ogenblik minister van financiën van India, onder Pandit Jawaharlal Nehru, de eerste minister.

Voordat hij de grote menigte die zich had verzameld, bijna vijftig tot zestig duizend mensen, zou toespreken, wilde Acharya Tulsi de gasten afzonderlijk ontmoeten. Er waren dertig personen uit heel India uitgenodigd.

Acharya Tulsi zat op een hoog podium en alle gasten zaten op de grond. Morarji Desai zat net naast me. En toe hij binnenkwam en naast me ging zitten, kon ik zijn boze uitstraling voelen. Ik kon niet begrijpen waarom hij boos moest zijn – wat is het probleem? Maar spoedig werd het duidelijk dat er een probleem was. Zodra al de gasten er waren, voordat Acharya Tulsi iets kon zeggen, zei Morarji Desai: “Voor er hier iets anders wordt besproken, wil ik twee vragen stellen. Mijn eerste vraag is dat, toen ik binnenkwam...” Volgens de traditie in het Oosten begroeten we elkaar met gevouwen handen. Dat is een erg betekenisvolle groet: het betekent, ik buig voor de god in jou. Het is niet zo werelds als handen schudden; ik noem handen geven werelds omdat zijn oorsprong uit vrees is. Je moet een hand geven om te laten zien dat je rechter hand geen wapen draagt, om de andere persoon duidelijk te maken dat je bedoelingen vriendelijk zijn. Het is gewoon om veilig en zeker te zijn. Je beide handen vouwen en je hoofd neerbuigen is een erkenning van je waardigheid.

Morarji Desai zei: “Ik deed de namaskar” – zo wordt het genoemd – “maar jij antwoordde niet. Integendeel, je hief een hand op, wat betekent ‘ik zegen je.’ Ik ben geen discipel van je en ik wens je zegeningen niet. Ik was je gast; je beledigde mij.

Ten tweede, waarom zit jij op een verhoogd podium? Dit is geen bijeenkomst die je gaat toespreken. Dit is enkel een vriendelijke introductie voor de gasten. Je zou bij ons moeten zitten. Ik wil op deze twee dingen een antwoord. Alleen dan kan er iets anders besproken worden.

Er viel een grote stilte. Het werd erg gênant. En Acharya Tulsi had geen antwoord, ofschoon als hij een man was geweest met een beetje inzicht, was het antwoord zo eenvoudig – hij kon zijn handen gevouwen hebben: maar een Jaina monnik is het niet toegestaan dat te doen. Hij kan niet vol respect zijn ten aanzien van gewone menselijke wezens, hij is een heilige man. Je mag zijn voeten aanraken. Hij kan je zelfs niet als zijn gelijke respecteren. Anders was het antwoord erg eenvoudig: hij kon van het podium afstappen en bij ons komen zitten. Het was niet nodig geweest iets te zeggen, gewoon van het podium afstappen, bij ons zitten, de handen vouwen en Morarji Desai's vraag was beantwoord.

Zodanig is zelfs de domheid van je grote religieuze leiders. Acharya Tulsi is een groot religieus leider van een speciale Jaina sekte.

Toen ik zag dat de situatie erg penibel werd, vroeg ik Acharya Tulsi: “Ofschoon de vraag niet aan mij is gesteld – de vraag is aan jou gesteld, maar je schijnt geen antwoord te hebben – ik heb het antwoord. Als je ermee akkoord gaat, kan ik Morarji Desai antwoorden.” Hij was erg gelukkig om op de een of andere manier de atmosfeer die Morarji Desai had gecreëerd te veranderen en ik zei tegen Morarji Desai ook: “Je hebt het mij niet gevraagd. Als je bereid bent naar me te luisteren, kan ik je antwoorden maar ik heb je toestemming nodig.”

Hij zei: “Het maakt niet uit. Ik wil het antwoord. Wie ook het antwoord kan geven is welkom.”

Ik zei tegen hem: “Morarji Desai, er zijn al negen en twintig gasten voor jou gekomen. Iedereen was in dezelfde situatie, maar niemand stelde de vraag. Ik wil weten waarom jij de vraag stelt. Natuurlijk is je ego gekwetst; wat is er anders verkeerd aan om de zegen te ontvangen? Hij is een egoïst; hij kan zijn handen niet vouwen uit respect voor jou. Jij kan zijn zegen niet ontvangen, zij worden beledigingen voor jou. Jullie zijn beiden egoïsten – en kijk naar het dak!”

Daar zat een grote spin. Ik zei: “Die spin zit hoger dan Acharya Tulsi. Als enkel het zitten op een hogere plaats je heiliger maakt, dan lijkt de spin hier de grootste heilige. Acharya Tulsi is koppig en dom; anders was hij naar beneden gekomen. Zelfs nu is er nog tijd, hij kan naar beneden komen. Jullie beiden behoren tot dezelfde categorie.

Als jij ook op het podium zat, zou je nooit dezelfde vraag gesteld hebben. Ik weet heel zeker dat jij op podia zit terwijl veel mensen op de grond zitten. Jij hebt nooit gevraagd, ‘waarom zit ik op het podium?’ Het is niet dat Acharya Tulsi op het podium zit, de vraag is eigenlijk waarom jij ook niet op het podium zit? Noch heeft hij de moed om eraf te stappen, noch heb jij de moed om naar boven te gaan.”

Ik zei: “Nu kunnen we de discussie beginnen, en deze twee personen terzijde laten. Als zij niet willen participeren, de deur is open.”

Sinds die tijd is hij boos op mij. Toen hij eerste minister was, belde hij drie maal per week op naar de hoofdminister van Maharashtra, ‘s ochtends vroeg om zes uur, zeggend: Doe iets – Osho’s werk moet gestopt worden; zijn ashram moet hoe dan ook vernietigd worden. Creëer wettelijke problemen – doe wat je ook maar kunt.”

Dit werd me door de hoofdminister zelf overgebracht: “Wat kan ik doen? Drie, vier keer per week, gaat om zes uur de telefoon. Ik weet dat het over jou en de ashram gaat. Of hij slaapt of niet, of hij de hele nacht aan jou en de ashram denkt...Het lijkt dat als jouw ashram vernietigd word, India geen problemen meer zal hebben; jij bent het enige probleem.”

Hij creëerde alle problemen die maar mogelijk waren. Hij is niet langer eerste minister, maar bureaucratie gaat door met wat hij begonnen is – in zoveel rechtbanken, op zoveel manieren.

Zarathoestra is heel bijzonder op deze wijze. Hij roept op; “Ik smeed je, mijn broeders...”

Dat is wat hij tegen de oude heilige zei terwijl hij terug in de wereld ging. “Ik ga naar de mensheid, ik houd van het mensdom. Ik wil weer mens zijn. Ik wil niet eeuwig een monnik zijn. Het was goed om alleen te zijn. Het was een goede ervaring om tien jaren in stilte te leven, maar nu ben ik zo gevuld dat ik wens uit te delen – ik ga terug om weer gewoon mens te zijn.”

IK SMEEK JE, MIJN BROEDERS, BLIJF TROUW AAN DE AARDE. Dit is zo’n veelbetekenende uitspraak. Onthoudt hem, omdat alle religies precies het tegenovergestelde leren: Verraad de aarde, Doe afstand van de wereld. In de wereld zijn is een zondaar zijn, **BLIJF TROUW AAN DE AARDE, EN GELOOF DIEGENEN NIET DIE TOT JE SPREKEN VAN BUITENAARDSE HOOP!** – van hemel, van paradijs en van alle soorten plezier dat daar beschikbaar is als je afstand van de aarde doet. De enige conditie is dat je afziet van de aarde en zijn genoegens; ver weg in de hemel wachten engelen om je te verwelkomen.

Alle religies hebben alle mogelijke genoegens beschikbaar voor de heiligen in de hemel. Hetzelfde plezier dat hier veroordeeld is, is daar miljoenen keren meer beschikbaar gemaakt. Je kan het onlogische en het krankzinnige ervan niet bevatten. Mohammedanisme verbiedt alcohol en geeft hoop aan degene die er afstand van doet, dat hij in het paradijs rivieren van alcohol zal hebben. Het is niet beschikbaar in flessen: je kunt er in zwemmen, je kunt er in verdrinken, je kunt het drinken. Er is geen drooglegging; geen vergunning is nodig; je hoeft geen geld te betalen.

Mooie vrouwen zijn beschikbaar die altijd jong zijn. Ze zijn al zo lang jong dat je bang bent dat hun jeugd zo oud is; het kan niet meer fris zijn, het zal wel stinken. Gedurende miljoenen jaren zijn zij vast blijven zitten op de leeftijd van zestien jaar, zij groeien niet.

Hier worden vrouwen door alle religies veroordeeld als de oorzaak van zonde, als de bron van gevangenschap. En in de andere wereld, is dezelfde vrouw beschikbaar gemaakt en datzelfde geldt voor alle genoegens.

Zarathoestra heeft absoluut gelijk. Geloof diegenen niet die tegen je spreken van bovenaardse hoop; zij zijn verderfelijk, of zij het weten of niet.

Mijn hart voelt zo onmetelijk gelukkig, enkel bedenkend dat vijftwintig eeuwen geleden, een man in staat was te zeggen dat zij verderfelijk zijn – al de priesters, al die zogenaamde religieuze mensen. Zij hebben enkel de mensheid vergiftigd. Zij hebben de vreugde van de mensheid vernietigd, zijn lachen, zijn dans – Ze hebben iedereen kreupel gemaakt.

EENS WAS LASTER TEGEN GOD DE GROOTSTE LASTER, MAAR GOD GING DOOD, EN DAARMEE OOK DE GODSLASTERAARS. DE AARDE TE LASTEREN IS NU DE VRESLIJKSTE BELEDIGING, EN DE INGEWANDEN HOGER TE ACHTEN VAN DE ONDOORGRONDELIJKEN dan

de zin van de aarde. Er is slechts één lastering, volgens Zarathoestra, en dat is laster tegen de aarde en de aardse vreugden, aardse genoegens.

Hij is een van de meest realistische, pragmatische en praktische filosofen die de wereld ooit gekend heeft. Hij houdt van de aarde, en hij houdt van alles wat de aarde bevat. Hij heeft de aarde heilig gemaakt; en hij is alleen -- een categorie op zichzelf.

Ik ben het totaal met Zarathoestra eens omdat het ook mijn inzicht is – dat tenzij je in staat bent om dit moment te genieten, hier en nu, je niet in staat zult zijn ooit iets ergens anders te genieten; omdat het andere moment geboren gaat worden uit dit moment. De andere wereld – als er een andere wereld is – zal een aanvulling zijn van deze wereld, een continuïteit. Als hier iets goed is, zal het daar goed zijn; en als hier iets verkeerd is, zal het overal in het universum verkeerd zijn. Dit is een simpele, logische, rationele benadering van het leven.

Hoedt je voor de verderf bringers. Het probleem is dat het je leiders zijn – in de politiek, in godsdienst, in de maatschappij, in opleiding, overal zijn degene die je schade toebrengen je leiders. Zij zijn blind en leiden andere blinde menen. Zij hebben de hele wereld tot deze gevaarlijke toestand gebracht: zij hebben de hele wereld bijna tot het punt van globale zelfmoord gebracht. Het hele credit gaat naar je religies, je politieke en filosofische leiders.

Er is nog tijd. Als er ergens afstand van gedaan moet worden, dan van hen die verderf brengen.

Iedereen die tegen de aarde is, is tegen jou, omdat jullie de zonen en dochters van de aarde zijn. Net als de bomen zijn, net als de vogels, deze aarde is je moeder; en alles wat op deze aarde groeit is je familie.

Om deze aarde een grote familie te maken, een oceaan van liefde, is de enige religie die ik kan bedenken. Al het andere waarover als religie gesproken is, is schijnheiligheid.

...ZO SPRAK ZARATHOESTRA.

OK Maneesha?

Ja, Osho.